

200702449/1.

Datum uitspraak: 18 juli 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/35524 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 8 maart 2007 in het geding
tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 3 maart 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) geweigerd om (hierna: de vreemdeling) ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen.

Bij besluit van 30 juni 2006 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 maart 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat appellant (hierna: de staatssecretaris) een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in die uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 19 april 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat niet aannemelijk is gemaakt dat de brief van 24 mei 2006, waarin de vreemdeling in de gelegenheid is gesteld om het verzuim in zijn bezwaarschrift van 21 maart 2006 te herstellen, daadwerkelijk is verzonden op 28 mei 2006, nu een enkel stempel van deze datum op de beweerdelijk verzonden brief daartoe onvoldoende is. De staatssecretaris betoogt hiertoe dat voldoende aannemelijk is gemaakt dat vorengenoemde brief op de gestelde datum is verzonden, nu hierop niet alleen een dagtekening voorkomt, maar ook een verzendstempel, terwijl voorts blijkt dat het juiste adres is gehanteerd.

2.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer in de uitspraak van 27 april 2004 in zaak no. 200402504/1, JV 2004/240), dient, ingeval van niet aangetekende verzending van besluiten of andere rechte van belang zijnde documenten, het desbetreffende bestuursorgaan aannemelijk te maken dat het desbetreffende stuk is verzonden. Indien het de verzending aannemelijk heeft gemaakt, ligt het op de weg van de geadresseerde om, indien daartoe aanleiding bestaat, de ontvangst ervan op niet ongeloofwaardige wijze te ontkennen. Eerst als dat gebeurt, is het aan het bestuursorgaan dat het stuk heeft verzonden om de ontvangst daarvan door de geadresseerde aannemelijk te maken.

2.3. De brief van 24 mei 2006 is niet aangetekend verzonden. Op de brief is met een stempel de tekst "verzonden op 28 mei 2006" geplaatst. Voorts is in de aanhef van de brief het correcte adres van de gemachtigde van de vreemdeling vermeld. Anders dan de rechtbank heeft overwogen is onder deze omstandigheden voldoende aannemelijk gemaakt dat de brief die dag is verzonden.

De enkele niet nader toegelichte stelling van de vreemdeling dat hij vorengenoemde brief nimmer heeft ontvangen, kan niet worden aangemerkt als een voldoende geloofwaardige ontkenning van de ontvangst van de brief. Het moet er derhalve voor worden gehouden dat de gemachtigde van de vreemdeling de brief kort na 28 mei 2006 heeft ontvangen.

De grief slaagt.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 30 juni 2006 van de minister alsnog ongegrond verklaren.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 8 maart 2007 in zaak no. AWB 06/35524;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. R. van der Spoel, Leden, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Voorzitter

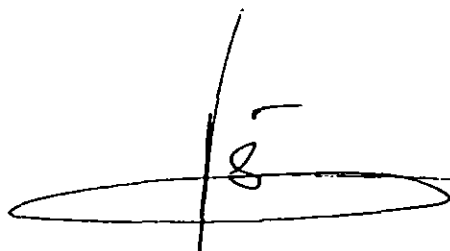
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 juli 2007

154-523.

Verzonden: 18 juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 06/35524 BEPTDN BE

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

geboren op
van Myanmarese nationaliteit,
IND dossiernummer 9909.09.4000,
eiser,
gemachtigde: mr. M. Berg, advocaat te Amsterdam;

tegen

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,
voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
namens deze de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. A. Flos, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Bij besluit van 3 maart 2006, verzonden op 7 maart 2006 heeft verweerder ambtshalve geen verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, Vreemdelingenwet 2000 (hierna Vw 2000) aan eiser. Bij brief van 21 maart 2006 is daartegen bezwaar gemaakt. Verweerder heeft dit bezwaar bij besluit van 30 juni 2006 niet-ontvankelijk verklaard. Bij brief van 21 juli 2006 is daartegen beroep ingesteld.

Het beroep is ter zitting van 6 maart 2007 behandeld. Eiser en zijn gemachtigde zijn met bericht van verhindering niet verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Standpunten

Verweerder heeft het bezwaar niet-ontvankelijk verklaard, omdat eiser het door hem ingediende bezwaarschrift niet voorzien heeft van gronden ondanks dat hij bij schrijven van 24 mei 2006, verzonden op 28 mei 2006, in de gelegenheid is gesteld het verzuim te herstellen.

Eiser stelt zich op het standpunt dat verweerder het bezwaar ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard omdat eiser de bevestiging/termijnstelling nimmer heeft ontvangen. Bij schrijven van 3 juli 2006 heeft eiser verweerder verzocht een bewijs van verzending van de bovengenoemde termijnstelling te doen toekomen. Bij brief van 31 juli 2006 heeft eiser een kopie van de brief van 24 mei 2006 ontvangen. Het bewijs van verzending ontbreekt echter. Eiser heeft binnen de termijn van veertien dagen na de ontvangst van de termijnstelling van 31 juli 2006 de gronden van het bezwaarschrift van 21 maart 2006 aangevuld. Onder de hier genoemde omstandigheden, en mede gelet op de wettelijke bepalingen terzake, acht eiser door verweerder onvoldoende aannemelijk gemaakt dat de herstel-verzuimbrief van 24 mei 2006 ook daadwerkelijk op die datum is verzonden. Naar mening van eiser heeft verweerder derhalve ten onrechte geconcludeerd tot niet-ontvankelijkheid van het door eiser ingediende bezwaarschrift.

In het verweerschrift stelt verweerder zich op het standpunt dat het bestreden besluit rechteus juist is. Voorts voert verweerder in reactie op de beroepsgronden het volgende aan.

Verweerder stelt zich op het standpunt dat genoemde brief daadwerkelijk is verzonden daar uit de stempel die op de brief van 24 mei 2006 is geplaatst blijkt dat deze brief is verzonden op 28 mei 2008. Voorts merkt verweerder op dat het schrijven correct is geadresseerd en dat niet is gebleken van problemen bij de verzending.

3. Overwegingen

In deze procedure dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

Artikel 6:5, eerste lid, aanhef en onder d, Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt dat het bezwaarschrift gronden dient te bevatten. Artikel 6:6 Awb bepaalt vervolgens onder meer dat indien niet is voldaan aan artikel 6:5 Awb het bezwaar niet-ontvankelijk kan worden verklaard, mits de indiener de gelegenheid heeft gehad het verzuim te herstellen binnen een hem daartoe gestelde termijn.

De rechtbank stelt vast dat enkel de vraag of verweerder het bezwaarschrift van eiser niet-ontvankelijk heeft mogen verklaren in geschil is. Hiertoe wordt het volgende overwogen.

Niet in geschil is dat verweerder de brief, waarbij eiser in de gelegenheid is gesteld zijn verzuim van het aanvoeren van de gronden van het bezwaar te herstellen, niet aangetekend of met een bericht van ontvangst heeft verzonden. De rechtbank is van oordeel dat het risico van een dergelijke handelwijze – namelijk het niet kunnen aantonen dat de brief daadwerkelijk is verzonden – voor rekening van de afzender komt. In zodanige situatie dient de verzender dan ook allereerst aannemelijk te maken dat het stuk daadwerkelijk (op de gestelde) datum is verzonden. Dit standpunt sluit evenwel niet uit dat langs andere weg dan die van aangetekende verzending dan wel verzending met bericht van ontvangst kan worden aangetoond dat een stuk is verzonden. Een enkele stempel van een datum op de beweerdelijk verzonden brief is daartoe naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende.

Voorts is, op verzoek van eiser, bij schrijven van 31 juli 2006 een kopie van de herstel-verzuimbrief van 24 mei 2006 door verweerder aan eiser overgelegd. Naar aanleiding van de ontvangst van deze brief heeft eiser bij schrijven van 14 augustus 2006, welke – blijkens de door verweerder overgelegde stukken – op dezelfde datum is ontvangen door verweerder, de gronden van het bezwaarschrift aangevuld. Dit is binnen de door verweerder gestelde termijn van veertien dagen.

Op grond van het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder het bezwaarschrift van eiser ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard.

Het beroep is, gelet op het vorenstaande, gegrond.

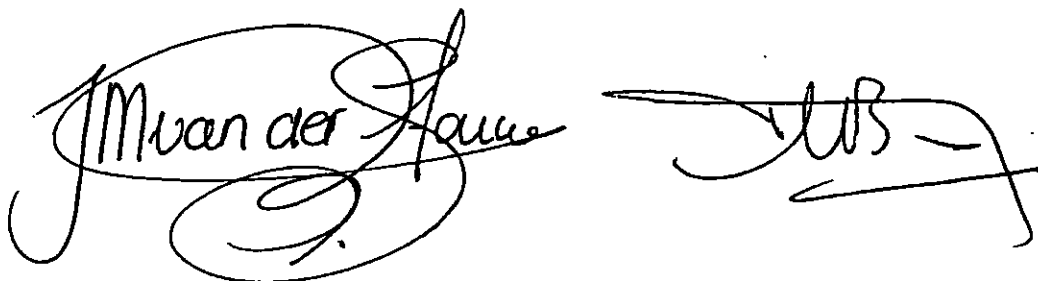
Er bestaat aanleiding voor veroordeling van verweerder in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

4. Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep gegrond en vernietigt het bestreden besluit;
- bepaalt dat verweerder een nieuw besluit neemt met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten, begroot op € 644,- te betalen door de Staat der Nederlanden aan eiser;
- bepaalt dat de Staat der Nederlanden het door eisers betaalde griffierecht van € 141,- aan eiser dient te vergoeden.

Deze uitspraak is gedaan door mr. F.C. Berg en in tegenwoordigheid van J.M. van der Stouwe als griffier in het openbaar uitgesproken op **8 MRT 2007**

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage [geen hoger beroep in visum zaken].

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat.

Afschrift verzonden: **8 MRT 2007**

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN DE RAAD VAN STATE

HOGERBEROEPSCHRIFT

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 5 APR 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

inzake

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Schedeldoekshaven 100,
2511 EX Den Haag),
a p p e l l a n t,
gemachtigde: mr. G.M.H. Hoogvliet,
advocaat te Den Haag
(postbus 11756, 2502 AT Den Haag)

tegen

verblijvende te
v e r w e e r d e r,
gemachtigde: mr. M. Berg,
advocaat te Amsterdam
(Amstelveenseweg 4, 1075 XH Amsterdam)

1 Achtergronden

- 1.1 Appellant, verder te noemen de staatssecretaris, komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Almelo, van 8 maart 2007, op diezelfde datum door de rechtbank verzonden (Awb 06/35524).

Een kopie van de bestreden uitspraak is als **bijlage 1** aangehecht.

- 1.2 In de bestreden uitspraak is het beroep van verweerder van 21 juli 2006 gegrond verklaard en het besluit van 30 juni 2006 vernietigd. Tevens is bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit neemt met inachtneming van de uitspraak en is – kort gezegd – een kostenveroordeling ten laste van de Staat der Nederlanden uitgesproken.
- 1.3 Bij de beschikking van 30 juni 2006 is het bezwaar van verweerder niet-ontvankelijk verklaard omdat de gronden van het bezwaar niet binnen de daartoe gestelde termijn zijn ingediend.
- 1.4 De staatssecretaris kan zich met (onderdelen van) genoemde uitspraak niet verenigen en komt daartegen hierbij tijdig in hoger beroep. De staatssecretaris zal zijn grieven in het navolgende verwoorden en toelichten.

2 Grieven

- 2.1 Ten onrechte heeft de rechtbank, zoals blijkt uit de laatste zin op bladzijde 2 van de bestreden uitspraak, onvoldoende aangetoond geacht dat de brief van 24 mei 2006, waarbij verweerder in de gelegenheid is gesteld – kort gezegd – het verzuim te herstellen dat het bezwaarschrift geen gronden bevatte, daadwerkelijk verzonden is.
- 2.2 Ten gevolge op de hiervoor in 2.1 bestreden beslissing van de rechtbank, overweegt de rechtbank vervolgens ten onrechte dat het bezwaarschrift van verweerder ten onrechte niet-ontvankelijk is verklaard.
- 2.3 Gegrondbevinding van de grieven vitieert de overwegingen in de derde en vierde alinea op bladzijde 3.

3 Aanvulling en toelichting

- 3.1 Bij beschikking van 3 maart 2006, verzonden op 7 maart 2006, is ambtshalve beslist aan verweerder geen verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van artikel 14, lid 1, aanhef en onder e, Vw 2000 te verlenen. Op 21 maart 2006 is namens verweerder bezwaar gemaakt tegen deze beschikking. In dit bezwaarschrift is

vermeld dat de gronden waarop het bezwaarschrift berust nader zullen worden aangevoerd. Bij brief van 24 mei 2006, blijkens het verzendstempel verzonden op 28 mei 2006, is verweerder in de gelegenheid gesteld het verzuim binnen twee weken na dagtekening van de brief te herstellen, onder aanzegging, dat als het verzuim niet zou worden hersteld, besloten zou worden tot niet-ontvankelijkverklaring van het bezwaarschrift. Bij beschikking van 30 juni 2006 is het bezwaar daadwerkelijk niet-ontvankelijk verklaard.

- 3.2 Blijkens vaste jurisprudentie van uw Afdeling dient het bestuursorgaan, in geval van niet aangetekende verzending van besluiten of andere rechtens van belangzijnde documenten, aannemelijk te maken dat het desbetreffende document is verzonden. Als het bestuursorgaan de verzending aannemelijk heeft gemaakt, is het vervolgens aan de geadresseerde om de ontvangst op niet ongeloofwaardige wijze te ontkennen. Pas als daarvan sprake is, is het aan het bestuursorgaan dat het document verzonden heeft om de ontvangst daarvan door de geadresseerde aannemelijk te maken.

Zie:

- ABRS 27 april 2004, JV 2004, 240;
- ABRS 2 maart 2005, (200409511/1; **bijlage 2**).

- 3.3 De staatssecretaris leidt uit de jurisprudentie van uw Afdeling af dat uit het gegeven dat op een document niet alleen een dagtekening voorkomt, maar ook een verzendstempel, terwijl uit het document blijkt dat het juiste adres is gehanteerd, kan worden afgeleid dat voldoende aannemelijk is gemaakt dat het document inderdaad verzonden is. De andersluidende beslissing van de rechtbank is hiermee niet in overeenstemming te brengen, althans onvoldoende gemotiveerd, in die zin dat niet is aangegeven waarom in dit geval het stempel met de tekst "verzonden 28 mei 2006" niet voldoende zou zijn.

- 3.4 In het beroepsschrift heeft verweerder volstaan met een blote ontkenning van de ontvangst van de brief van 24 mei 2006. De rechtbank heeft dan ook ten onrechte beslist dat het bezwaarschrift van verweerder ten onrechte niet-ontvankelijk is verklaard.

Zie verder:

- ABRS 19 maart 2003 (200202905/1; **bijlage 3**);
- ABRS 19 maart 2003 (200204769/1; **bijlage 4**);
- ABRS 3 augustus 2005 (200410286/1; **bijlage 5**);
- ABRS 17 januari 2007 (200602732/1; **bijlage 6**).

- 3.5 Naar uit diverse uitspraken blijkt geldt deze jurisprudentie niet alleen met betrekking tot de verzending van besluiten, maar ook ten aanzien van andere, rechtens van belangzijnde documenten, met name ten aanzien van documenten die termijnen doen aanvangen, zoals een brief met een termijn voor herstel van een verzuim.

Zie:

- Mon. Awb A3 (Schreuder-Vlasblom), blz. 105.

4 Conclusie

- 4.1 De staatssecretaris meent dat verzending van de brief van 24 mei 2006 in deze zaak voldoende aannemelijk is gemaakt, terwijl niet kan worden gezegd dat verweerder op niet ongeloofwaardige wijze de ontvangst van deze brief heeft ontkend. De rechtbank heeft derhalve ten onrechte beslist dat het bezwaarschrift van verweerder ten onrechte niet-ontvankelijk is verklaard.
- 4.2 De staatssecretaris concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot ongegrondverklaring van het door verweerder bij de rechtbank ingestelde beroep.

Den Haag, 5 april 2007

advocaat

behandeld door	mr. G.M.H. Hoogvliet
correspondentie	postbus 11756, 2502 AT Den Haag
telefoon	(070) 515 39 33
fax	(070) 515 30 91
e-mail	gmh.hoogvliet@pelsrijcken.nl
zaaknummer	51009104
referentie	IND-9909.09.4000